

רשומות

הצעות חוק

הכנסת

3 בפברואר 2016

620

כ"ד בשבט התשע"ו

עמוד

58 הצעת חוק נכי רדיפות הנאצים (תיקון מס' 21), התשע"ו-2016

הצעת חוק נכי רדיפות הנאצים (תיקון מס' 21), התשע"ו-2016*

1. תיקון סעיף 22א
- בחוק נכי רדיפות הנאצים, התשי"ז-1957¹, בסעיף 22א, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ב) במקרים האמורים בפסקת משנה (א) או (ב) שבסעיף קטן (ב)(1), לא יעלה שכר הטרחה המרבי על שכר הטרחה האמור באותה פסקת משנה, לפי העניין, גם אם לאחר מתן ההחלטה המינהלית הוגש ערר לוועדת העררים או ערעור לבית המשפט, והוא נמחק, נדחה או שהטיפול בו הופסק."
2. תיקון חוק התביעות של קורבנות השואה (הסדר הטיפול)
- (1) בסעיף קטן (א), בהגדרה "תביעת קצבה", בסופה יבוא "לרבות תביעה לפי החוק הגרמני לתשלום קצבאות לעובדי גטאות והתיקון הראשון לאותו החוק, כמשמעותם בסעיף קטן (ב)(4)";
- (2) בסעיף קטן (ב)(2), בסופו יבוא "ולגבי תשלום חד פעמי ששולם למפרע בעד תביעת קצבה - 15% מחלק התשלום ששולם למפרע השווה לסכום הקצבאות שהיו משולמות במשך חמש שנים".

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 2 סעיף 10 לחוק התביעות של קורבנות השואה (הסדר טיפול), התשי"ז-1957 (להלן - חוק התביעות), כפי שתוקן בתיקון מס' 20, קבע שתי דרגות של שכר טרחה מרבי לגבי תביעות מכוח התיקון הראשון לחוק הגרמני לתשלום קצבאות לעובדי גטאות, שנכנס לתוקף ביום ה' באב התשע"ד (1 באוגוסט 2014). בתיקון מס' 20 אין התייחסות מפורשת למקרה שבו התביעה לקבלת קצבה הוגשה לראשונה לאחר המועד שבו נחקק התיקון הראשון לחוק הגרמני האמור. במקרה כזה אמורות לחול ההוראות הכלליות של חוק התביעות, ולפיהן, מי שרשאי לטפל בתביעות לפי חוק התביעות רשאי לגבות שכר טרחה בשיעור 15% מכל הסכום שנפסק לזכות התובע (סעיף 10(ב)(1) לחוק התביעות), ואם מדובר בתביעת קצבה כהגדרתה בסעיף 10, הוא רשאי לגבות שכר טרחה בשיעור 15% מסך כל הקצבאות לתקופה של חמש שנים בלבד (סעיף 10(ב)(2) לחוק התביעות).

מוצע להבהיר כי גם תביעות לפי החוק הגרמני לתשלום קצבאות לעובדי גטאות הן בגדר "תביעת קצבה" לעניין סעיף 10(ב)(2) לחוק התביעות, וכי אם ניצול השואה מקבל תשלום חד-פעמי למפרע מכוח התיקון הראשון לחוק הגרמני האמור, שכר הטרחה המרבי יהיה בשיעור 15% מאותו חלק מהסכום המתייחס לתשלום בעד חמש שנות קצבה, ולא מכל הסכום שקיבל.

סעיף 1 סעיף 22א לחוק נכי רדיפות הנאצים, התשי"ז-1957, כפי שתוקן לפני כשנה בחוק נכי רדיפות הנאצים (תיקון מס' 20), התשע"ה-2014 (להלן - תיקון מס' 20), קבע את גובה שכר הטרחה המרבי שעורך דין או מטפל אחר בתביעה רשאי לגבות מניצול השואה בעד טיפול בתביעה שאושרה עקב החלטה מינהלית בדבר זכאות לתגמולים לפי אותו חוק, במסגרת זו נקבעו ארבע דרגות של שכר טרחה, בהתאמה להיקף העבודה שנעשתה ולקשר בין העבודה ובין השגת התגמול.

אין בסעיף האמור התייחסות מפורשת לגובה שכר הטרחה המרבי במקרה שבו, לאחר שניתנה ההחלטה המינהלית, הוגש ערר לוועדת העררים או ערעור לבית המשפט, והערר או הערעור נמחק, נדחה או שהטיפול בו הופסק. לעניין עורכי דין, כיוון ששכרו של עורך הדין מותנה בתוצאות, ובמקרה האמור הגשת הערר או הערעור לא השיגו דבר בעבור הלקוח - שבסופו של דבר קיבל את התגמולים מכוח ההחלטה המינהלית - אין הצדקה שעורך הדין יגבה את שכר הטרחה המרבי שנקבע בתיקון מס' 20 בשל הגשת הערר או הערעור.

לפיכך, מוצע להבהיר כי במקרים שבהם לאחר ההחלטה המינהלית הוגש ערר לוועדת עררים או ערעור לבית המשפט שנמחק, נדחה או שהטיפול בו הופסק, לא ניתן יהיה לגבות שכר טרחה בגין הגשת הערר או הערעור.

* הצעת חוק מס' פ/2407/20 (מספר פנימי: 572815): הועברה לוועדה ביום כ"ה בטבת התשע"ו (6 בינואר 2016).

1 ס"ח התשי"ז, עמ' 163; התשע"ה, עמ' 140.

2 ס"ח התשי"ז, עמ' 74; התשע"ה, עמ' 141.

3. בחוק נכי רדיפות הנאצים (תיקון מס' 20), התשע"ה-2014³, בסעיף 8(א) – תיקון חוק נכי רדיפות הנאצים (תיקון מס' 20)
- (1) בפסקה (1), אחרי "יום פרסומו של חוק זה" יבוא "לרבות מס ערך מוסף", ואחרי "לחוק זה" יבוא "לרבות מס ערך מוסף";
- (2) בפסקה (2), במקום "שנה" יבוא "שנתיים", ובסופה יבוא "לעניין בקשה להחזרת עודף שכר הטרחה שהוגשה מיום כ' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016) ועד ליום תחילתו של חוק נכי רדיפות הנאצים (תיקון מס' 21), התשע"ו-2016, ימנו את 60 הימים האמורים בפסקה (3) מיום התחילה של החוק האמור";
- (3) אחרי פסקה (4) יבוא:
- "(5) המטפל בתביעה לא יגבה מהמבקש עמלות, הוצאות או חוזרים, בעד הטיפול בבקשה להחזרת עודף שכר הטרחה."
4. (א) תחילתו של סעיף 3(2) ביום כ' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016).
- (ב) הוראות סעיפים 1 עד 3 יחולו גם על הסכם שכר טרחה שנכרת לפני יום פרסומו של חוק זה, אלא אם כן ניתן פסק דין חלוט בעניין שכר הטרחה לפני היום האמור.

ד ב ר י ה ס ב ר

בסעיף 8 לתיקון מס' 20 נקבע הסדר להשבת עודף שכר הטרחה. במסגרת זו נקבע כי עודף שכר הטרחה יהיה ההפרש שבין שכר הטרחה ששולם בפועל בעד הטיפול בתביעה לפי המצב המשפטי שחל לפני תיקון מס' 20, ובין שכר הטרחה שאפשר לגבות לפי ההוראות החדשות שבתיקון מס' 20. מוצע להבהיר כי על סכומים אלה יש להוסיף מס ערך מוסף (סעיף 3(1)).

נוסף על כך, מוצע להבהיר כי מטפל בתביעה לא יהא רשאי לגבות מניצול השואה המבקש את החזרת עודף שכר הטרחה כל סוג של עמלה, הוצאה או חזור בעד הטיפול בבקשה זו (סעיף 3(3)).

סעיף 4(ב) מוצע לקבוע כי התיקון המוצע יחול גם על הסכמי שכר טרחה שנכרתו לפני יום פרסומו.

סעיפים תיקון מס' 20 כנס לתוקפו ביום ט' בטבת 3 ו-4(א) התשע"ה (31 בדצמבר 2014), והגביל את התקופה לפנייה של ניצול השואה למי שטיפל בתביעתו בבקשה להחזרת עודף שכר הטרחה לשנה, קרי עד יום י"ט בטבת התשע"ו (31 בדצמבר 2015). כדי לאפשר לניצולים נוספים למצות את זכויותיהם להחזרת שכר הטרחה העודף, מוצע להאריך את התקופה לפנייה של ניצולי השואה למטפל בתביעה בשנה נוספת, ולקבוע כי תחילתה של הארכת התקופה היא מיום כ' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016). עוד מוצע לקבוע, לעניין הבקשות להחזרת עודף שכר הטרחה שהוגשו מתחילת שנת 2016 ועד כניסת החוק המוצע לתוקף, כי 60 הימים שיש למטפל בתביעה לבחור אם להשיב למבקש רק 25% מעודף שכר הטרחה יימנו מיום תחילתו של החוק המוצע (סעיפים 2)3 ו-4(א)).

יוזמת: חברת הכנסת שולי מועלם-רפאלי

³ ס"ח התשע"ה, עמ' 140.

